

Julio de España vol que Francesc Camps pacte amb els zaplanistes

La proximitat del congrés del PP valencià no és prou perquè les lluites siguen més discretes. Ara, el president de les Corts Valencianes, el zaplanista Julio de España, prediu un possible trencament del partit si els seguidors de Camps no arriben a un acord amb els de Zaplana.

Les sorpreses es multipliquen davant del congrés regional del PP valencià, que se celebrarà a final de mes a Castelló. Una de les últimes que ha transcendit és que el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra –que dona suport al president de la Generalitat, Francesc Camps–, es presenta a la reelecció de la presidència del PP en aquesta demarcació. Informació impactant, si tenim en compte que en aquests moments hi ha un greu i escandalós procés penal obert contra ell –la utilització per a benefici propi del seu càrrec públic és l'acusació més suau que penja sobre el seu cap–, tot i que, ara per ara, les diligències judicials encara no han acabat.

Una altra sorpresa està relacionada amb un personatge que dona molt de joc periodístic. Es tracta de Julio de España, president del PP d'Alacant i de les Corts Valencianes. La setmana passada, sense complexos, va llançar una velada –però molt identificable– amenaça a la direcció regional del partit. De España va suggerir als periodistes que, o els campistes pactaven amb els zaplanistes o Camps podria trobar-se amb una escissió del PP. És a dir, o hi ha pacte o el partit es pot trencar.

Després d'haver-se reunit amb Àngel Acebes –probablement per sol·licitar-li una intervenció en el conflicte valencià; la qual, Acebes, com la resta d'alts càrrecs de Madrid, realment no està disposat a efectuar–, el president del Parlament va fer unes declaracions als informadors polítics en els passadissos de

El president de les Corts Valencianes, Julio de España, conversa amb Eduardo Zaplana, l'home a qui sempre s'ha mantingut fidel en els diversos càrrecs que ha exercit.

les Corts Valencianes. De España va afirmar que “la unitat i l'entesa dins del PP ha d'anar emparellada amb el respecte mutu”. Tot seguit, va afegir que, perquè tots els membres del PP valencià, amb les seues distintes sensibilitats, puguin continuar caminant junts, és necessari “el diàleg”, però, sobretot, “el pacte”.

“Elements com l'afiliació, la representativitat o l'equilibri territorial han de tenir-se en compte a l'hora d'estructurar allò que és present i futur del partit”, va insistir, i també va apuntar que tots, en el PP, han de saber “orientar-se

de manera discreta i sensata”. “Ha de transcendir que la voluntat és la d'entendre'ns i la de continuar amb la unitat que ens ha donat tan bons resultats.” Després d'això, per a qualsevol que sàpiga llegir entre línies –cosa que a l'instant feren els periodistes–, el missatge que Zaplana llançava a través del president de les Corts era clar: o Camps admestia pactar per cedir cert poder als zaplanistes, o la catifa que duria als compromissaris al congrés regional seria roja, però de sang.

Joan M. Oleaque